

MAGYAR KURIR

Bécsből, Pénteken, Június 2-dikán, 1820.

Frantzia Ország.

A' Franche-Comtében történt emberfogdosásokról a' Monitör is emlékezik Május' 20-dikán kiadott leveleiben: a' Ministerialis Journal-de-Paris pedig ugyan ezen napon ekképpen közli ugyan ezen tárgyról való vélekedéseit: —“

„Ujabb leveleink által, mellyeket Beszanszon városából vettünk, megvalóságosítottak azon előhírek, mellyeket Julien, Combes, és Planceau Uraknak ott történt elfogattatásokról említettünk. Julien Ur az Interregnum vagy a' Száz napi országlás alatt, egy Szabad-sereget vezérlett, Combes Ur pedig Obersteri rangal szolgált az armádánál. Nem igaz, a' mit egy Journalunk erőssíte, hogy Bourgois Ur, a' ki Lons-le-Saulnierben fogattatott-el, Párisba hozattatott volna; mert Bezanszonba vitetett. Valami Guillemain nevü volt tiszt, ki hasonlóképpen egy Szabad-seregben szolgált, 's a' kinek elfogattatása eránt hasonlóképpen rendelés tétetett, még nem került kézre. Mi okozta ezen emberogdosásokat, e' felől még semmit se' irhatunk. Az előkikérdeztesnek elintézteése, melly ezen személyekre nézve már munkában van vétetve, majd megmutatja, hogy mivel vádoltassanak. Hanem ha igaz találni, a' mit felöllok beszélnek, hogy Franche-Comtében népzúdulást akartak volna gerjeszteni, így azt mondhatjuk, hogy nagyon rossz théatromot váloztottak

bünös czélzássoknak jádzására, mivelhogy a' városok' és faluk' lakosai sehol-se' hajlandóbbak a' csendességre és sehol-se' idegenebbek a' politikai zenebonáskodástól, mint Franche-Comte tartományában.“

A' Pairek' kamarájában Május' 18-dikán kezdette-el a' Közönséges Prokurátor a' Louvel' peréről való beszédet, és még 19-dikben is folytatta. Hogy ily sokáig tartott, az okozta, hogy a' következő történet miatt jó darab ideig félbe szakasztódni kéntelenített. A' Quotidienne nevü (nagyon Ultra) Ujság tudniillik, nagyon hevesen kikelt a' zón Bastard-ne l'Estang Ur ellen, a' ki Louvelről a' Visgálódó Biztosság' képében a' közeléről említett előadást ezen kamara' elejébe terjesztette, 's ebben oly nyilatkoztatást tett, hogy Louvelnek az ő gyilkos cselekedetében semmi részes társai nem talátatnának. Gróf Lally-Tolendal nevü Pair tehát ezen czikkelyért az említett Ujságot a' kamarának beárulta, a' melyből nagyon sokáig tartó 's felettébb mérges vetekedés támodott az Ultra és Liberalis Pairek között. A' czikkelyben, mellyért Gróf Lally a' Quotidiennét beárulta, annyira elvetemedett ezen Ujságnak írója, hogy azt merte erőssíteni: „Hogy a' Biztosság' Referense Bastard-de-l'Estang Ur a' maga kötelességei helyébe a' maga vélekedéseit tette, 's nagyon a' drága időtől fosztotta-meg hosszas előadása által a' Paireket. — A' Quotidienne ugyan más nap

jónak találta kihirdetni: „Hogy a' Cenzúra ugyan ezen cikkelyt kihuzta volt, és csak valamelyik Segéd-írónak vigyázatlansága miatt történt, hogy néhány nyomtatványokban benmaradott a' kitörölt rágalmazás" — de semmit se' használt menésege, ha, mint erőssitik; igaz, hogy a' fejelet alatt lévő Redaktornak elfogattatása eránt rendelés tétetett volna.

A' Válosztási törvény felett való vetekedések Május' 15-dikén kezdődtek-el a' Követek' kamarájában. Reggeli 5 óraker már ellepve voltak az épület' ajtajai előtt az uczák azon emberektől, a' kik azon iparkodtak, hogy a' szála' karjaiba beme-hessenek. Azon 89 tagok közzül, kik oly jelentéssel irták-bé neveiket, hogy a' jóvállásnak visszavettetését fogják sürgetni vagy kívánni, 's erre nézve beszédeket fognak tartani, Foy nevű Generalis volt az első, a' ki beszédje által az ülést kinyitotta: —

„Elcitol fogva meghatározták, úgy mond, minden Státusokban a' törvények azt, hogy mindenek mi némű részt birjanak a' társaságnak közönséges jusaiban. Hogy Francia Országban valaki Válosztási jussal birhasson, 30 esztendős idejűnek kell lenni és 300 Frank adót kell fizetni, arra pedig, hogy Nemzeti Képviseelőnek vagy Követnek válosztathassék, 40 esztendősnek kell lenni 's 1000 Frankból álló adót kell fizetni. Hogy a' Követekből álló Kamara a' Constitúzió által néki adatott nagy hatalommal vissza ne élhessen, meghatározta ugyancsak a' Constitúzió, hogy a' Király ezen kamarát, mikor szükségesnek lenni gondolja, azonnal eloszlatihassa, oly feltétel alatt, hogy három hónapoknak eltelte előtt mást fog válosztatni. Innét a' következik, hogy mihelyest a' Király ezen kamarában valamelly részrehajlást igen elhatalmasodni,

igen lázzasztónak lenni, szemlél, azonnal az egész hazabéli Válosztó gyűlések' elejébe apellálhasson, hogy új tagokból álló Követi kamara válosztassék. Innen szemlélhetni, hogy melly fontos dolog legyen azon Válosztó Cytléseknek jó elintéztetése, mellyekre a' nemzet és korona' legbecsesebb javaira való vigyázás bizattott. Ezen törvény csaknem oly fontos, mint maga a' Constitúzió. Azon Királyi elme, a' melly 1814-ben magát a' Constitúziót diktálta, ugyan a' diktálta 1817-ben Febr. 5. dik napján a' most még fennálló Válosztási törvényt is. Ezen törvény által Francia Orzágnak 100,000 oly polgárjai, a' kik legnagyobb adót fizetnek, arra a' munkára hivattatnak össze, hogy a' nemzet' képeinek viselésére egyszeriben Követeket, nem pedig azért, hogy Candidatusokat váloszszanak. Ha a' nemzeti akaratauk valaha, valahoz, vigyázással, mérséklettséggel, 's rendszeretettel ki lehet 's ki kell fejeztetni: a' nemzetnek ezen gyökeres része az, melyben ez, meg eshetik. Ha itt nem, általjában sehó sem. A' nemzetnek ezen gyökeres része azt látván, hogy annak becses intézetei valamelly egygyesület által fenyegettetnek, kiszollitja a' patriotát a' maga olvasó szobájából 's elhívja a' szántóvetőt a' maga ekéje mellől, 's azt mondja nékiék, hogy: oltalmazátok legbecsesebb vagyónokat! ez, soha meg nem egygyezik nemzetének önn' megöklésében. Jól érezték ezt ezen Válosztás' törvénye' régi ellenségei, 's azért keltek ki ellene mindjárt eleintén oly mérgesen. —

„Minthogy nékünk a' Minister, midőn ezen törvény helyébe újat jóvállott, azt ígérte, hogy ez által a' Constitúzió' telyességgel meg nem fog sértetni, lásuk-meg, hogyan egygyeztethetjük-meg ennek cikkelyeit a' Constitúzió'nak priu-

cipiumaival. A' jóvaltott törvény' 1-ső Cikkelye kétféle, úgymint Departamenti és Kerületi Válosztó gyűléseket állít fel. Az első rendbéliek válosztják a' második rendbéliek által kiválosztott Candidatusok közzül a' Követeket. Az első rendbéli Válosztók azokból a' polgárokból állanak, a' kik legtöbb adót fizetnek. Tehát csak ezek, és nem minden Válosztók bírnak egyenlő Követ-válosztási jussal; pedig a' Constitúzió minnyájoknak egyenlő just adott, azt tudniillik, hogy minden polgár egyforma Követ-válosztási jussal bírjon, a' ki 300 Frank adót fizet. A' jóvaltott törvény tehát megsérti a' Constitúziónak ezen cikkelyét. Így némelly gazdag Departamentekben sok olyan polgárok nem fognak a' legnagyobb adófizető polgárok közzé tartozni, a' kik 1000 Frank adót fizetnek; ezek hát nem tartozhatnak a' Departamenti Válosztó gyűlésekbe; így hát sok oly polgár se' részesülhet egyenesen a' Követek' válosztatásában, a' ki 1000 Frank adót fizet, nem hogy a' részesülhetne, a' ki csak 300-zat fizet. A' Constitúzió által adott jusok tehát aszszerént változhatnak, a' mint valakinek geographiai lakhelye változna. Ha a' kamara ezen törvényjóvállást megerősíti, által hágja a' maga hatalmát, mivelhogy azon just, mellyel a' Constitúzió minden Válosztókat felruházott, csak a' Departamenti Válosztó Gyűléseknek adja." — Példákat is hord-fel Generalis Foy annak megmutatására, hogy melly veszedelmes következeséi lennének annak, ha ezen új törvényjóvállás elfogadtatna: „Ennek eréje szerént, úgy mond, az Eure Departementjében egy polgár, a' ki 400 Frank adót fizet, bemenne a' Departament Válosztó gyűlésébe, az Alsó-Sequanában pedig a' sem, a' ki 2000-ret fizet. Mind

ezekből a' következne, hogy 100,000 Válosztóknak jussa 18,000-nek adattatna; hogy Örökösi Válosztás(Electoratus) hozattatna-be, mellyet HerczegLewis már a' Páirkamarában meghatározva jóvaltott is; hogy a' nemzet' legbecsesebb jova csak azoknak kezébe adattatna, kik eleitől fogva elleneségei voltak a' Constitúziónak s az azon fundáltatott liberalis intézeteknek; s hogy így egy csak bizonyos résznek despotismusa fogna meggyökeresítettetni."

Micsoda okoskodásokat hordjanak-fel az Ultrák az olyan fundamentumok ellen, mint a' milyenek a' Generalis Foy's több más hozzá hasonló Liberálisoknak beszédeikben találtnak, elég nyilvánosságosan szemlélhetni De-la-Bourdonnaye nevű Követnek itt következő okoskodásában. — „Az' egész tárgy ezen két kérdésre oszlik: 1) Hogy visszavehet-e a' Király valamelly általa jóválltatott törvényt s tétethet-e mást helyébe? és 2)szor, hogy valyon az eddig fennállott Válosztási törvény veszedelmes-e, s meg kell-e azt változtatni? A' felelet ez: Hogy a' Király az első kérdésben feltett dolgot megcselekedheti; minthogy megcselekedheti azt, hogy valamelly törvényjóvállást vissza vegyen, mikor már azt valamelyik kamara végképpen meghatározta is: hogyan ne kir-éllehné-meg a' kamarát valamelly hosszú, unalmas, és gyümölcstelen vetekedestől, ha azon törvény eránt, mellyet maga, önként, kedvezésből adott, előbbeni gondolkodását megváltoztatja? A' Király a' Constitúziót is csak kedvezésből adta, és nem alkú szerént állott arra." — „A' mi a' másik kérdést illeti, arra meg kell jegyeznünk, hogy a' mi Constitúzion-lis Monarkhiánk két elementumból áll: ezeknek egygyike a' Constitúzió, másika az, ki a' Constitúziót szerzette, tudniillik a' Legitimus Király, vagy

is más szókkal), a 'Legitimusság' principiuma, a' melly által 's' a' mellyért a' Királyi méltóság fennáll. A' thronus' Legitimussága megszenteltetett principiumának eredete a' legrégebb időnek homályai között téved-el és az a' mi Öseinknek szemek előtt a' Monarchiának eredetétől fogva örökké szent volt, 's' a' Státusnak a' Revolúzió által felforgatott minden intézeteinél tovább élt. Nem kívántatik ennek semmi alkudozás vagy irás által való megesmertetés; e' tulajdon maga, közölte azon Constitúcióval is, mellyet önn' maga adott, a' maga valóságát. A' Constitútiót 's' a' Legitimus Királyságot eloldozhatatlan kötéll csatolja össze. Távozzanak tőlünk azok a' politikai Phariseusok, kik csak a' Constitúciónak akarnak adozni tisztelettel, 's' annak Szerzőjét megismerni nem akarják, 's' a' kik azt mutatják hinni, hogy a' Legitimusság' principiuma, azért, hogy annak Szerzője, abban, a' Legitimusságról nyilvánvaló emlékezetet nem tett, többé nem áll fenn, 's' ezért azon titkos reménség által tápláltatnak, hogy még idővel azt 's' velle együtt a' Constitútiót is felforgathatják. Jól tudják ezek azt a' mesterséget, hogy igen vagy kevesebbé democraticus, 's' az önn' kénynek nagyon vagy kevesebbé kedvező törvények által, egy Constitúzionalis Országlást Democraticussá, vagy katonai erőltetett Országlássá, miként lehet által változtatni. Frantzia Ország, melly már mind a' két féle elvetemedést (extrémumot) próbálta, egygyik ellen éppen oly nagyon ojjá magát, mint a' másik ellen, és többé soha meg nem fog jöni a' kedve, ahoz, hogy magát vagy a' csatázó mezőkön vagy pedig a' Guillotin által, megtizedeltesse. Ezen kettős veszedelem ellen egy Constitúzionalis és Legitimus thronus által védelmeztetvén, irtózik azon

Válosztási törvénytől, a' melly egy Király-gyilkolót, mint nemzeti Követet (Abbe Gregoirére czéloz) tavaly a' kamara tagjai közé küldött 's' néki még itt ezen kamara' kebelében is pártfogókat szerzett vala. —

„Meg kell változtatni azon Válosztási törvényt, melly nekünk csaknem egy Királygyilkoló Collégát adott vala, 's' egy oly kamarát formált, melynek egy tagja (Manuel), merete bün-gyanánt tulajdonítani a' Királynak, azt, hogy azon hármasszín helyébe, mellyet ő (Manuel) nemzetinek nevezni jónak talált, de a' melly minden másoknak szemében támodásra szolgáló jel vala, mást parancsolt behoztatni.“

Igy folyt ezen heves vetekedés még több napokon is; mi lett kimenetele? még nem olvassuk sehol. Melly nagy részt vegyen a' Párisi közönség ezen tárgyfellelt való vetekedésekben; mutatják a' nézőknek a' kamara nézőkarjaiba való tolokodásaik. A' Bourbon-palotát, melyben az ülések tartatnak, 16-dikban már estvéli 10 órakor úgy körül vette volt a' másnap' reggel bekívánczó sokaság, hogy Politziai katonaságnak kellett megjelenni a' nagy tolokodásnak gátlására; 's' már hajnali 3 óratájban elkezdették a' bemenetelre való czédulákat kiosztogatni.

Midőn a' Király Május' 16-dikán egy nagyon számos audientziaadáskor a' Berry Királyi Hercegné viselőségéről említést tett, így nyilatkoztatta ki magát: „Ha az, a' mit a' Princzaszszony szülni fog, leány gyermek leszen is, ezt én így is nyájas szeretettel és elszánással fogom venni: de ha fiú gyermek által találja az Isteni gondviselés ohajtásomat telyesíteni, így reménlem, hogy Frantzia Országnak fija, minden Europai Legitimus Fejedelmeknek fija fog lenni.“

Raucourt, a' Grenoblei Politziai

Biztos, az alatt míg Angouleme Herceg, mostani útozásaközben ott tartózkodott, hivatalában ideigóráig felfüggesztetett, mellyért ő kérelmet adott-be a' Követek' kamarája elejébe. Ezen történetet némelylek egy eredetből akarják lehozni azzal, a' mit arról írnak, hogy a' Princznek a' nevezett városba lett megérkezésekor, holmi népgyűlések 's nevezetesen ifjak' gyűlései mutogatják volna magokat, mellyek az által tették volna magokat szembetünökké, hogy, mikor mások éljen a' Királyt kiáltoztak, ők mindenkor ezt vetették utánna: Éljen a' Constitúció! Hanem a' csakugyan nem igaz a' Párisi Ujságok szerént is, hogy, mint Corcelles a' Követek' kamarájának Orálószékében erőssítette, a' Departamentum' Prefektusa a' nevezett Politziai Biztosnak tiszti övedzetét a' nép előtt tépte volna le.

A' Berlini Státusújság nevű levelek írják, hogy Franciaországban Caen városától két mérföldnyire Ranvillében, oly paripát mutogat egy földes Ur, melyben még eddig senki semmi hibát nem találhatott. Az árja 60,000 Frank. — Egész fa-ágazatot közlenek a' törzsökérről, vagy familiájáról. Morvic nevű csődörig viszik-fel törzsökös ágazatait.

Spanyol Ország.

Azt írják Gallicziából, hogy Villa-Franca-del-Biernóban egy oly kastélyt hir Villa-Franca nevű Marquíz Ur, melly egy dombra lévén építetve, ágyuzó lyukai vannak 's az azokon kiszegesztetett ágyuk által oltalmaztatik. Már most, mi-nekutánna a' Constitúzionális Országglás behozatott, mint irtuk, minden efféle Feudalis Uradalmi emlékezeteknek elkelletvén törlődni, megszoilltatott a' Villa-Francai

Magistratus is, hogy rontassa-le ezen kastélyt, hanem az a' kérdés fordul elé, hogy miként eshessék ez meg éppen a' mostani Constituzionalis Országglás alatt, mikor ez minden tulajdont a' maga oltalma alá vett.

A' Romai Szent Széknél lévő Spanyol Nagy Követ Don Antonio Vargas-Laguna Ur, beküldötte Madridba az Ország-lószékhez azon jegyző könyvet, melyben azok a' Romában tartózkodó Spanyol alattvalók beirattatva vagynak, kik ott a' magok hazájok' Constitúziójára már megesküdtek: a' mi pedig magát személyesen illeti, azt írja Vargas Ur ezen jegyző könyvben, hogy ő ezen Constitúzióra telyes-séggel meg nem esküszik, mert ez, az ő lelkiismeretével és principiumaival ellenkezik. Az ő nyilatkoztatásának is az a' következése lett, a' mi a' Marsiliai Spanyol Consúl hasonló nyilatkoztatásának, hogy hivatalából letétevé, a' hazájába való visszamenetel megtiltatott.

Madridban a' Constitúzionál kihirdette, hogy ő meg van hatalmaztatva annak megczáfolására, a' mit némely Ujságlevelek 's egyebek közt a' Conservator erőssítettek, t. i: hogy a' Pápa magát a' Spanyol Országba bevitetett Constitúzionális rendnek ellene szegezte volna: — „Nem, így szoll a' Constitúzionál; az Apostoli Szent Szék nem gondolkodik afelől, hogy más Státusok a' magok' belső boldogságoknak elémozdittatására, legitimus, törvényes módon, micsoda ország-lási módokat vesznek-fel, 's annyival kevesebbé hibáztat, (nyilatkoztat hibásnak lenni) egy oly Constitúziót, melly által az Apostoli Szent Religió proklamáltatik 's bizonyos és bátorságos talpköre állitatik. Goromba rágalmazás, azt mondani, hogy Romából a' mi Constitúzióink ellen Bul-lák érkeztek volna Madridba.“

Nagy Britannia.

Huntot 's néhány társait nagyon megszorították. Ők vagy két esztendeig nem fognak radikáliskodni. Régebben emlitettük, hogy őket a' Yorki és Chesteri Eskuttek' ítélőszékeik, a' mult esztendőbeli magokviseleteikért, bünösöknek lenni nyilatkoztatták, hanem a' Királyi fő Törvényszék' mind ez ideig elhalasztotta az ő büntetésseknek meghatározását és kimondását. Némellyek úgy vélekedtek, hogy talám egészszen el is fogja mellőzni. De megcsalódtak; minthogy Május' 15-dikén minnyájok a' nevezett fő ítélőszék' elejébe hivatvatván, következő büntetések mondattattak - ki nyavalyás fejekre: — Hunt, harmadfél esztendeig az Hchesteri fogházba zárattatik, 's fogsága idejét hitöltvén, öt esztendőre 1000 font Sterling zálogpénzt tartozik letenni, azért, hogy magát jól fogja viselni; kezest is kettőt tartozik állítani öt-öt száz zálogpénznek letételével. — Johnston, Healy, és Bamford, egy esztendőre a' Lincoln fogházba zárattatnak, 's a' következő öt esztendőkre, különkülön, 100 font Sterlinget letenni, 's ugyancsak 100 font Sterling zálogpénznek letételével két-két kezest állítani tartoznak. — Sir Wolseley Károly, oly zálogsummának letételével mint Hunt, az Abbingtoni fogházba, Harrison, az ő jó barátja, 200 font Sterling zálognak letételével 's két kezest állításával, a' Chésteri kastélyba, ítéltek, másfél másfél esztendeig tartó bezárattatásra. — Hunt, mint a' K. fő Prokurátor megjegyzette, ezen alkalmatossággal is oly vakmerő vizakodással viselte és oltalmazta magát, mint ha nem büntetést, hanem inkább megjutalmaztatást várna: Wolseley ellenben felet-

tébb szomorkodott, 's megszánta-bánta cselekedeteit, azt mondván, hogy ötlet megcsalták a' Radikálisok, és ő, ha tudta volna, hogy gyűléseikben fegyveresen jelennek-meg, azokban nem előlülösködött volna. — Az ítélőszék eiöl minnyájokat egyenesen vitték a' törvényszék' szögáji a' fogházba.

Herczeg Norfolk ilyen irást adott be a' Királynak az ő első fényes audientziaadásakor a' Britannus Catholicusok' nevében: —

„Király! Mi, a' Felséged hűséges alattvalói, a' Nagy Britanniai R. Catholicusok, tisztelet-tétellel közelítünk a' Felséged' Királyi személlyéhez. Tisztelettel teljes egyenességgel szomorkodunk Felségeddel együtt azon kemény és keserves veszteségért, a' mellyet Felséged és népe a' Felséged' igen jó és tisztelt Atyjának halála által szenvedtek. Mi mindenkor háládatosan fogunk azon nagy és sokféle jótéteményekről emlékezni, mellyek bennünket a' mi meghalálozott Monarkhánk adóssáivá tettek. Minekutánna az ellenünk való keménység rajtunk két századokig megszűnés nélkül nevedett volna, az ő Felsége kegyes gondolása halgatta-meg legeléször a' mi könnyebbülésért való esedezéseinket. Az, hogy a' mi létünk, mint Egyesületnek (corporationnak) léte, a' Státusban megemertetik, és hogy már most nekünk törvényesen megengedtetik az, hogy szeretetünknek és hűségünknek ezen adóját a' thronus' grádicsai elejébe hozhassuk; hogy, mint ezelőtt, a' mi Religióji kötelességeinknek legnagyobb titokban való telyesítése, még most is véres büntetések alá nincsen vettetve; ha gyermekeink a' társasági élet legszorosabb és leghűségesebb köteleinek megszaggatása által meg most is folytá-

ban nem ingereltetnek a' törvény által; 's hogy minhet önn' hazánkfi jai még most is úgy nem néznek, mint valamely számkivettotott és elfajult emberi nemzettséget — mi mind ezeket a' megbecsülhetetlen jótéteményeket egyedül a' meghalt Monarkhá meg nem szünt atyai jó akaratjának köszönnyük. Minket az a' bizodalom táplál, hogy ezen jótéteményekre nézve nem mutatuk magunkat egészszen méltatlanoknak; vérünket mi is, tengeren és szározon a' legbátrabb hazaoltalmazók között ontottuk, 's honnyunkban való magunk' viselete állandóul bebizonyította a' mi békesség és jó rend eránt viseltető változhatatlan szeretetünket. —

„A' melly hüséget a' meghalálozott Monarkhának esküdtünk, ugyan ezt ígérjük Felségednek legnagyobb alézatossággal, 's oly vigasztaló reménség által tápláltatunk, hogy mi ezen thronusban tovább is barátunkat és oltalmazónkat fogjuk feltalálni. Fogadja el Felséged ezen tiszta szívből szármozó förró ohajtásainkat: Hogy a' F'ged' Országálása hoszszas, szerencsés, és áldott lehessen, és hogy a' Braunschweigi Felséges Ház, egy derék és háládatos népnek személlyein és szívein megszámláhatatlan esztendőig országolhasson!

Herczeg Wellington Május' 7-dikén azokkal az asztali készületekkel adott a' maga új ebédlő szálájában nagyon fényes vendégséget, mellyel ötöt néhány Europai Hatalmasságok megajándékozták. A' vendégség éjfélutánnig tartott.

Botany-Bayban, hova Angliából az életjeknek kegyelmet nyert bünösöket viszik, 's a' hol már ezekből jó számú plánta nép lett, már Ujságot is adnak ki, a' melyben egyéb tárgyakon kívül Philosophiát 's mezeti gazdaságot tárgyazó tudósítások találatnak.

A' Szent Ilona szigetéről Londonba érkezett levelek Mártz. 23-dikán indultak. Akkor ezek voltak ott a' nevezetesebb Ujságok: — Minden nap' várták, hogy Hudson Lowe' helylyébe újKormányozó fog érkezni, és ő már készen tartotta magát a' visszaindulásra. Egy új rendelés szerént semmi féle tengeri tisztnek nem volt szabad, az egy Admiralsi hajó' tisztjeit kivévén, a' szározra kllépni; arról pedig szoros parancsolatja volt az Admiralsinak, hogy Longwoodba (a' Bonaparte' házához) általyában senkinek passust ne adjon. A' Bonaparte' ott volt Orvosa Doktor O-Meara által kiadatott könyv mindenektől elvétetett, 's jutalom hirdettetett ki annak számára, a' ki csak egy nyomtatványt bejelent, hogy valakinél találtassék. Mikor a' szigethez valamely hajó ki-köt, azonnal megjelennek rajta, a' Hudson Lowe' Titoknokja Sir Reade Tamás és Stanfell nevü Kapitány, és a' tiszteket becsületjeknek lekötése mellett kényszeritik, hogy a' hajón találató minden könyveknek és egyéb írásoknak laistromát hüségesen adják által. Ha valamelyik tisztnél valami gyanus könyv találatik, azonnal elvétetik. —

Bonaparténak, mikor a' kertben dolgozik olyan közönséges formát ad a' szalma kalap és a' kertész-rékli (újas lájbli), hogy, ha csak nagyon közel nem megy hozzá az ember, a' szolgaitól meg nem különböztetheti. Az ő új háza már annyira elkészült, hogy négy vagy öt hónapok mulva lakni belé mehet. Azt mondják, hogy még nem járt benne, hanem azt vették észre, hogy mikor az építők eltávoznak, az ablakokhoz megyen titkon, 's bekandikál. — Látogatót most, általyában senkit se' bocsát magához.

Hazai Dolgok és egyéb Toldalékok.

Magyar Ország.

Ó Cs. Kir. Felsege a' Primás Herczegnek jóvallására az Esztergomi Érsekségben Mélt. Benyovszky János Urat, az Esztergomi Káptalan Lectorát, és Mélt. Ürményi Péter Apátur Urat, és Nógrádi Archi-Diaconust, Segéd (Sufraganeus) Püspökké, — Maga pedig a' Primás Herczeg, Fő Tisztelendő Bélik József Apátur és Esztergomi Kanonok Urat, Gen. Vikáriussá, nem különben Fő Tisztelendő Strajter József Prépost és Kanonok Urat a' maga Udvari Kanonokjává, méltóztattak kinevezni.

Ujabb Ujságok.

A' Grenoblei történeteket, melyek a' Princz Angouleme otléte alatt előfordultak, és a' mellyekről feljebb csak kevés szókkal emlékezhetünk, mai Ujságveleink így adják bővebben elé a' Máj. 21-dikén költ Journal-des-debatesből: „Azon napon, mellyen a' Princz a' maga Grenblébe való bemenetelét tartotta, valami ifjaktól álló csoport, másoknak ezen kiáltására, „Vive le Roi!“ mindenkor csak ezekkel felelt, „Vive la Charte!“ „Vive la Constitution!“ de, minthogy nem sokan voltak ezen ifjak, a' mások „Vive le Roi“ kiáltása úgy elnyomta az övéket, hogy csak a' körülöttek álló emberek hallhatták. Estve ugyan ezen ifjak az utcákon le 's fel járván, ekkor is csak a' „Vive la Constitutio“ hal-

latott a' szájokból, a' „Vive le Roi“ pedig egyszer se'. Ezen éjjel czédulák raggattattak-ki, mellyek által az ifjak meghivatattak, hogy más nap reggel azon térségre, hol a' Princz az örző sereggel mustrát fog tartani, gyülekezzenek-ki. Valami ötven 's egynéhány Juristák engedelmeskedtek a' meghívásnak, 's a' Princz megérkezvén, ismét hozzá fogtak a' Vive la Constitutio kiáltáshoz, 's kiáltozások által elnyomni iparkodtak a' „Vive la Roi“ kiáltást: a' mustrának elkezdődésekor pedig oly erőssen kiáltoztak, hogy a' tisztetek kommandószavát hallani lehetetlen volt. Látván a' Prefektus a' Princznek ekképpen való megbántatását, parancsolt a' lovas Politzia' Svadronyos Kommandánsának, hogy tartasson rendet 's a' szemtelenkedő engedetlencet fogassa-el. Ötön azonnal el is fogattattak, de csak megpirogattatták 's azzal elbocsáttattak. Megmagyarázták nékiek, hogy ők az Éljen a' Constitutio kiáltásnak; a' melly valójában minden Francziának szájába beillik és kedves, az által, ha attól az Éljen a' Király kiáltást elválosztják; revolutziós kiáltási charaktert adnak 's a' t. — „Az azonközben, így végzi szavait a' Journal, hogy ezen történet miatt egy Politziai Biztosnak tiszti övedzete a' derekáról a' Prefektus által a' közönség előtt leszaggattatott volna, nem igaz, csak hivatalának folytatása tiltatott-meg néki, gondatlanságáért, és ez is csak ideigmeddig valóképpen.“